

EL PONT NOU

l'Informatiu de la vall de camprodon

NÚM. 13 FEBRER 92

300 PTS

• camprodon, cap de vegueria ?

**EL PONT NOU PREMIAT
COM A MILLOR PUBLICACIÓ
COMARCAL DE CATALUNYA 1991**

- *La millor cuina de la Vall*
- *Ambient familiar*
- *Es prega reservar taula*

Final carretera Tregurà, altitud 1.480 m.
Tel. 740648 17869 TREGURÀ DE DALT

Avet

Set

FÀBRICA DE GÈNERES DE PUNT VILASECA, S. A.

El bon ambient en les nits
a la Vall.
Obert, divendres
i vegílies, nit
i festius tarda.

Entrada controlada

Carretera Camprodon a Setcases
Vall de Camprodon - 17869 LLANARS (GIRONA)
Tels. (972) 74 10 13/
Fax (972) 74 10 87

TOLERÀNCIA

Podem afirmar que a la Vall de Camprodon s'hi superposen i conviuen diferents grups socials de característiques ben diverses. Així el botiguer, el treballador o l'empresari —integrats en el costumari del poble—, conviuen amb l'antic estiuejant de casa bona ansiós d'un tracte de prestigi que ja no troba enlloc, l'artista encimbellat dalt de la seva torre d'ivori, l'emigrant que puja a la vall sempre que pot a la recerca d'identitat o amb el passavolant i frenètic dominguero àvid d'emocions o d'àpats de carn torrada. Tots plegats estableixen mecanismes de relació més o menys interessats i en alguns casos limitats a un tracte purament funcional però sens dubte que configuren una societat complexa i enriquidora que té poc a veure amb les antigues comunitats rurals monolítiques i intransigents, sempre disposades a defensar-se agressivament de qualsevol fet aliè.

Això conjuntament amb el nostre entorn natural constitueix el cos del nostre patrimoni, allò que fa que a la Vall tothom s'hi trobi bé i que és garantia de futur.

Però, de la mateixa manera que neguitegem quan es malmeten els nostres recursos paisatgístics també ens han de preocupar els rebrots del nostre tarannà arcaic. Encara conservem alguns tics negatius de la primitiva societat rural dels nostres avis, que afecten la tolerància i el diàleg. Els qui manen o volen manar, els que tenen poder o els que el gestionen han d'aprendre a acceptar les crítiques a les seves actuacions —que d'una o altra manera ens afecten a tots—, oposant-hi, si cal, la dialèctica del raonament, deixant de banda la intriga ressentida més pròpia dels carrerons de l'edat mitjana que de la societat oberta que aspirem per aquest proper segle.

La tolerància serà característica ineludible d'una comunitat activa i creadora, tolerància que ha de començar per un mateix. Certament ningú no és perfecte i no hi ha millor gimnàstica que la d'aprendre a riure'ns de les nostres pròpies limitacions.

la portada

Les recents llevantades ens han portat una neu humida, que és causa de tot tipus de destrosses però també és un excel·lent material per a l'escultura breu del ninot.

sumari

EDITORIAL. Tolerància	3
NOTÍCIES DE LA VALL	4
NOTÍCIES DELS QUATRE CANTONS	6
ESPORTS	12
XERREM AMB. Moisès Villèlia	14
MUNTANYA. Passejant per la Vall	17
CONEGUEM MILLOR. L'ós panda	19
OPINIÓ. Camprodon, cap de vegueria?	20
SALUT, CUINA, LES FESTES	22
ELS AJUNTAMENTS INFORMEN	24
BÚSTIA	24
MEDI AMBIENT. Les deixalles	26

Els articles a EL PONT NOU només expressen l'opinió de l'autor.

edita: C.E.E. Vall de Camprodon C.F. Bàrbara, 24. 17867 CAMPRDON xavier surinyach	Col·laboradors carne alvarez joan moll manel abella miquel perals lorenç birba albert rigat patlari descattlar jordi romans josep dunyach vicenç sanxo josep fernandez mossén soler martí elena llongarrius gaspar vila gemma maltas	fotografia: foto coma J.M. Corbella xico surinyach col·laboradors. publicitat: esteve amigó comptabilitat i subscripcions: dolors battle núria puig impressió: Editorial M. dipòsit legal: MH-801-1990

notícies de la vall

CATALUNYA CANTA

LA CORAL DE CAMPRODON —ELS PETITS I ELS GRANS— QUE PER NADAL VAN FER UNS MAGNÍFICS CONCERTS DE NADAL A LLANARS, SANT PAU I CAMPRODON. ENHORABONA!

Diumenge 19 de gener, 2/4 de sis del matí. Plaça de Santa Maria.

L'autocar fumeja a punt d'arrencar i els cantaires amb cara de son i enfredurits ens disposem a marxar. Portem amb nosaltres el bagatge d'unes cançons apreses durant mesos i la il·lusió de compartir-les amb set mil cinc-cents persones més.

El Palau Sant Jordi, acull en aquesta ocasió a tot Catalunya: el Tarragonès, el Segrià, el Mataronès, el Ripollès, etc. Totes les comarques hi érem presents, mancava un cantaire lleidatà que en pujar a l'autocar es va veure sorprès per la mort. Un minut de silenci va omplir el Palau durant els assajos del matí.

I ja, a la tarda, el Concert. ¡Quina munió de veus! Eren talment com rius. «El Cant de la Senyera», «La Marinada» i una suite catalana de cançons, com «El Rosinyol», «La filla del marxant», «L'hereu Riera», «El cant dels ocells» i «Sota de l'olm» acompanyades per la Cobla, varen ésser cantades per tots com a cant comú. Per moments pensaves que era un «Somni», tal com resava Saderra en les veus de la comarca del Gironès, o que «Al vent» feia volar les veus quan el Ripollès, l'Osona i el Berguedà l'entonàvem tal com és, com un crit alliberador. També els nens i nenes de les Corals Infantils (uns mil cinc-cents) i entre ells els nostres «Brins», trencaven l'aire d'aquella tarda amb les seves veus blanques que posaven un toc de tendresa a l'acte. Mica en mica s'anaven desgranant les cançons que s'havien preparat; en arribar prop del final el mestre Oriol Martorell es disposà a dirigir l'«Al·leluia» de Mendel; humilment crec que mai se n'ha sentit una interpretació com la d'aquella tarda; tantes veus; amb quina força pujaven i baixaven les corxeres, i quina expressió tan bondadosa i a la vegada ferma la del director; la seva

barba canosa i la bondat, dels seus ulls, encara que llunyans expressaven tot el que passava allà en aquell moment. Per finalitzar «Els segadors» i amb la multitud dreta era cantada per les divuit mil cinc-cents persones que omplien el Palau; els ulls de tots brillaven per l'emoció d'aquells instants.

Tal com va dir en el transcurs de l'acte; el President de la Federació de Corals

Europees, Catalunya ha estat sempre capdavantera del Cant Coral i, seguiu dient, això d'aquesta tarda, ningú fins ara havia estat capaç d'organitzar-ho fent un concert semblant.

Grans i petits recordarem aquest dia com un dels millors de la nostra vida.

«CORAL CAMPRODON»

NIT DE REIS A SETCASES

Com cada any, en la Nit de Reis d'enguany tota la gent de Setcases es llançà al carrer per a esperar la vinguda dels Reis d'Orient. Enmig de la foscòria, la llum de les torxes dels rabadans i patges donava vida a tot un món d'il·lusió compartit per tothom, petits i grans.

En les fotografies, els Reis Mags entren al poble per la vall de Carlat.

Després de recórrer els carrers del poble, els Reis d'Orient anaren a l'Església a adorar el Nen Jesús. Com a final del trajecte, repartiren caramels als nens petits, a la Sala dels Estudis.

Al final de tot, els hostals del poble invitaren a una xocolatada amb coca, a tots els assistents.

notícies de la vall

HEM SENTIT PELS

— Que el «colmo» de la mandra es aixecar-se més aviat del compte per passar més hores sense fer res...

— Que al Casal de la gent gran algú ha demanat que es posés una valla protectora ben visible davant del quadre gegant d'en Manel Surroca. Amb la mida quasi natural dels personatges i el suggestiu del paisatge, més d'un avi de vista poc afinada se n'hi anava perillosament confonent-lo amb la sortida...

— Que la reforma sanitària a la Vall sembla que comença bé, ben fotuda, volem dir!

— Que al flamant coordinador Dr. Hereu li va durar el càrrec el temps de fer-li l'entrevista d'EL PONT NOU...

— Que la seva precipitada dimissió es degué, diuen, a que es sentia excessivament i inadequadament pressionat, en la seva feina, pels polítics.

— Que el nou pediatra ja ha plegat, s'ha estimat més anar-se'n a Ripoll...

— Que qui li havia de dir a en Berdala que li vindria tanta feina damunt...

— Que el centre geriàtric -l'Hospital-, està sense metge. Cap dels nous components de la nova flamant estructura sanitària vol posar-hi el títol...

— Que tot és qüestió de «peles»...

— Que al matí encara hi ha una plantilla amb vocació de permanència, però a les tardes sembla que la vocació de la plantilla serà més aviat de passavolants...

— Que ja ho deia bé aquell assenyat home de pagès quan sentenciava. SÓN MASSA GENT, NO ANIREM PAS BÉ!

— Que s'ha canviat la junta del Golf de Camprodon...

— Que sembla que en Narcís de Prat s'ha vist venir la pedregada...

— Que l'Alcalde diu que està molt tranquil...

— Que qui sembla que no ho està tant és el responsable d'urbanisme de la Generalitat.

— Que al restaurant l'Escon, —suposem que dins la nova estructura sanitària—, s'hi fan visites de Traumatologia...

— Que a un pobre pacient afectat de ciàtica, el zel i l'apassionament del curador amb els seus massatges i estiraments el va fer sortir amb una costella trencada i més adolorit que abans...

— Que finalment —oh miserable destí!— va haver d'anar a parar a mans de la medicina oficial...

— Que el que no es sap és com va quedar de la ciàtica...

— Que tota una personalitat d'acreditada cultura comentava tot contemplant les obres del Pont Nou. ESTÀ MOLT BÉ QUE HAGIN DEIXAT TOTES AQUESTES ROQUES AL DESCOBERT! SÓN TAN ANTIGUES O MÉS QUE LES DEL PROPI PONT!...

— Que té tota la raó i a Camprodon com que en tenim moltes de roques antigues en podríem treure més profit...

— Que per exemple podríem descarnar i repelar el turó de Can Muñé hi tindríem un magnífic exemplar d'antiguitat. Ben il·luminat es podria admirar perfectament tant des de la Vila de Baix com de la de Dalt...

— Que a en Toni de can Julà se li va encendre la xemeneia i un veí diligent li va enviar els bombers!

— Que en Toni va estar de sort, n'hi van acudir vuit de bombers...

— Que podem estar tranquils, si mai se'ns cala foc a la casa, ens en toquen pel cap baix uns dos-cents de bombers...

— Que a can Tarra ha nascut el primer nadó del 1992...

QUATRE CANTONS...

— Que les darreres nevades han provocat l'enfonsament del teulat de la capella dels Dolors...

— Que malgrat el difícil que és trobar un lampista en temps de gelades, tothom va veure a en Gutiérrez amunt i avall pendent de les bateries de la cavalcada dels reis...

— Que molts van reprimir-se l'impuls d'encomanar-li una feinetta endarrerida...

— Que en Pitu portava el tractor amb posat resignat, com excusant-se, «a les meves edats amb què m'he de veure», dirigint-se naturalment al Senyor Rei...

— Que potser quan feia aquestes reflexions pensava en el pròxim paper que li té pensat el seu manager general...

— Que els que l'han vist organitzant l'espectacle de l'Arnau saben que, n'hi ha de Vidal!, que no li acabaran la corda, vaja...

— Que si no tot s'arregla amb un parell de dotzenes de gambes fresques,... i si no que li preguntin a en Corbella... el pare del Senyor rei naturalment...

— Que al pobre Sr. Rector de Camprodon després d'un MAL CARME ara li comencen els DOLORS...

— Que amb les darreres nevades hi va haver competència entre els mestres forasters i els alumnes per veure qui s'apuntava primer a fer campana...

— Que hi va haver honroses excepcions com la del senyor Manel que va baixar a peu de Llanars...

— Que per poques hores de diferència amb l'hereu de can Tarra a can Rovelló van tenir el segon nadó del 1992, un preciós nen... Enhorabona...

— Que mira que som d'originals a la Vall que hi neixen rovellonets en ple gener...

— Que Vallter ha estat tancat durant més de sis dies per EXCÉS DE NEU!...

— Que a l'estació d'esquí no ho tenim mai bé, ara que tots els rocs són tapats no es troba ni el camí d'arribar...

— Que aquest mes el «Coneguem Millor» ha tingut sèries dificultats per sortir...

— Que l'apartat «Notícies dels quatre cantons» sense voler sempre fa que algú en surti picat...

— Que per això hem reflexionat i hem decidit limitar aquesta secció...

— Que amb el nou dipòsit d'aigua construït a Sant Pau de Segúries sembla que s'ha solucionat el problema de la manca de pressió en escriu ja que ara per un excés d'aquesta a molts veïns se'ls hi estan rebentant les canyeries i no se'n surten de basals...

— Que la trepa de les escapades esquiables alpines, aquest any, amb l'abundància de neu a la Vall no tenen gaire excusa...

— Que ni ha algun que fa més d'un mes que dona voltes a veure quin «cuento» li pot endinjar a la dona, que sigui creïble, és clar!

— Que la majoria de fills dels redactors del Pont Nou ja fa uns quants anys que fan els pastorets...

— Que els pares no se n'assabenten i després passa el que passa amb el divorci generacional, vaja, se les donen de lliberals i no saben de què va el rotllo d'aquest jovent...

— Que si les «Notícies dels quatre cantons» són tan exactes com el reportatge sobre els esmentats pastorets no n'hi ha cap de fiable...

— Que ningú ha dit que ho fossin, de fiables...

— Que ens agradaria pensar, com el controvertit ós panda, que a la vall hi sobra sentit de l'humor...

notícies de la vall

EL PRIMER NADÓ DE 1992 A LA VALL

El 8/1/92 va néixer el primer nadó de la Vall. L'hereu d'en Rafael de Can Tarra.

Els pares en Rafael i la Ma. Àngels ens el mostren tots cofois. En Marc va pesar en néixer 2 Kgs. 970 grams. Enhorabona!

CRÒNICA DE VILALLONGA

per
Agusí Solà
i
Sagué

EL NADAL A VILALLONGA

Enguany el Nadal també hem volgut sortir a compartir-lo als carrers del nostre poble donant-lis una nova font de vida amb la inauguració de la il·luminació nadalenca. Carrers i carrerons presentaven una magnífica estampa que esperem continuar i millorar els propers anys. Algunes tradicions alienes són incorporades amb satisfacció. També els nostres petits han participat, per segon any amb gran èxit, de la màgia de les festes amb la cavalcada de la nit de Reis.

El que no tenim clar la gent del nostre poble és si la reforma de l'assistència sanitària a la vall representa una millora per nosaltres.

Agusí Solà Sagué

CRÒNICA DE PRATS

NOTÍCIA DE PRATS DE MOLLÓ

EL CARNAVAL DE PRATS DE MOLLÓ tindrà lloc els propers dies 23, 24 i 25 de febrer. De tot el Vallespir, Prats és la ciutat que més ha conservat la tradició de la Festa de l'ós que enguany tindrà lloc el 23 de febrer. El poble viu any rera anys intensament aquest llegendari i misteriós episodi.

La Festa de l'Ós rau en una llegenda que conta que un ós va

sorprendre una pastora que guardava el seu ramat i se la va endur dins d'una cova. L'animal, que representa el dimoni, va segrestar la jove intentant de llevar-li la virginitat i l'ànima. Gràcies a les seves invocacions a N.S. del Coral la pastoreta va preservar-se de les diabòliques intencions de l'animal. Són els bosquerols que, sentint els seus crits, alliberen la noia. El mateix dia l'ós era matat.

per
Josep Dunyach

JOSEP Ma. TODOÓ AUTOR D'ELS PLAERS FICTICIS

Josep Ma. Todó, el dia de la presentació de la seva novel·la a Camprodon.

LLUÍS Ma. TODOÓ va néixer a Barcelona l'any 1950. Des del 1975 és professor de Filologia Romànica de la Universitat de Barcelona. És autor de *El simbolismo* (Montesinos, 1987) i de l'adaptació de *Perceval de Chrétien de Troyes* (Proa, 1990). Ha traduït, entre d'altres, *Textos de Balzac*, *Flaubert* i *Maupsassant*. Els plaers ficticis és la seva primera novel·la.

Devia ser cap a l'any 1972 o 73 quan vaig veure Camprodon per primera vegada; segur que era un diumenge, perquè hi havia mercat. Per mi, fins aleshores, aquell nom només es relacionava amb el color torrat i saborós de les capses de galetes. Quan vaig arribar a aquell poble, per casualitat, vaig sentir una cosa molt estranya, que fins aleshores només m'havia

al mateix temps la certesa que hi tornaria; però que hi tornaria no pas com a turista, sinó per viure-hi. Volia entrar en aquelles cases, volia passejar-me per aquells carrers, entre aquells arbres com si fos a casa meva. I ho volia tant, que estava segur que ho faria.

L'atzar va fer que al cap de bastants anys, el 1980, el meu germà Jordi i la seva dona, la Clara, obrissin un bar, La Perla, al carrer València. En aquella època jo ja estava separat i no em podia permetre llogar una casa d'estiueig, de manera que amb els meus germans vam arribar a un acord: jo anava a passar unes setmanes a Camprodon, els ajudava al bar a l'època de més feina, i m'estava a casa d'ells, a la plaça del Doctor Robert. Així van passar uns estius que per mi van ser absolutament deliciosos. El fet de treballar com a cambrer en un bar que freqüentava gairebé tothom, tant la gent del poble com els estiuejants, em va permetre conèixer moltíssimes persones que d'altra manera m'hauria estat difícil conèixer, perquè jo soc de natural poc sociable. Puc dir amb orgull que en aquells anys vaig fer amics que encara conservo, i espero que serà per sempre.

A principis de l'any 82 jo havia tingut una hepatitis molt forta i el metge em va prohibir beure alcohol i fumar; curiosament, aquestes restriccions em van donar un humor molt particular, que se'm va ma-

nifestar a Camprodon, l'estiu d'aquest any, de manera insospitada. Em sembla que puc dir que aquell estiu, senzillament vaig ser feliç.

L'any 1983 va tancar el bar La Perla, i des d'aquell any fins al 1990 vaig llogar un pis a la casa dita La Miranda, a la Costinyola. El mobiliari i les instal·lacions d'aquest pis eren bastant deficientes, però en canvi tenia molt sol, molta claror, i balcons i terrasses amb una de les vistes més boniques que es puguin imaginar sobre Camprodon. Allà, durant aproximadament quatre estius vaig anar escrivint el que arribaria a ser «Els plaers ficticis», un llibre que des del primer moment vaig concebre com un homenatge a la vila de Camprodon.

Per poder acabar aquesta novel·la en la forma que té actualment vaig haver de lluitar, d'una banda contra la tendència a l'autobiografia —que és el perill que ha d'esquivar, em sembla, tothom que vulgui escriure la primera novel·la. Però a més a més, també tenia un altre enemic, per dir-ho així: era la fascinació que exercia sobre mi el poble de Camprodon, tant en l'aspecte paisatgístic, com en l'humà. És evident que —almenys al nostre temps no es pot escriure una novel·la per dir «que el món està ben fet», i precisament aquest és el sentiment que m'inspirava Camprodon. De manera que vaig haver de lluitar contra aquest embadaliment, contra aquesta sensació, que viscuda és deliciosa, però que en literatura dona molt poc —i molt mal— joc. Per poder escriure una autèntica novel·la vaig haver d'introduir, conflicte, problemes, vaig haver d'introduir mal, com diu un dels personatges de la novel·la. Aquest «mal», però, afecta els personatges i les seves relacions; queda intacta, em sembla la fascinació que sent per Camprodon tant el protagonista de la novel·la com jo mateix.

XAPÓ!

Cop de Barret a la majoria de membres de la Coral de Camprodon que amb sentit de l'humor, van celebrar la broma de l'equívoc de la cistella, i el càstig del gregorià.

TARGETA GROGA!

d'advertència al redactor del Pont Nou que va afirmar que feia més de 20 anys que no es representaven els pastorets.

TARGETA VERMELLA!

d'expulsió als administradors del Palau Sant Jordi per fer anar a cantar les corals juvenívols el 15 de març dia de les eleccions.

notícies de la vall

PROBLEMES AMB LA CARRETERA A SANT PAU

Han començat els moviments de terres per a la construcció de la nova escola que segons comentaris d'alguns veïns tindrà un perillós inconvenient a l'estar situada ran de carretera. Per cert que potser d'aquesta manera s'instal·larà el semàfor que tants reclamen. N'hi ha que, amb raó, argumenten que a la Colònia l'hi van posar essent una població molt més petita. Haurem d'espe-

rar, com tantes vegades al nostre país, un desgraciat accident perquè es solucioni aquesta deficiència. D'altra banda; no hi hauria manera de «carregar-se» la petita però molesta edificació que hi ha a la sortida del poble en direcció a Sant Joan —antiga garita de la guàrdia civil— que obstaculitza la visibilitat de la carretera amb el conseqüent perill d'accidents.

bústia

ABOCADOR INCONTROLAT A VILALLONGA

Sr. Director:

Fent el volt pels entorns de Vilallonga, em va sorprendre una forta pudor provinent d'un rierol. Intrigat vaig remuntar seguint el curs de l'aigua fins arribar al cap de pocs metres, a una cort de porcs que segons vaig constatar visual i olfactivament abocava les seves aigües residuals directament al riu sense cap mena de depuració. Coneixen les autoritats locals aquest fet? Saben que aquestes aigües residuals són altament perjudicials per la fauna piscícola? És de pensar que un fet tan evident és de domini públic. En aquest cas, què esperen per a solucionar-ho?

Carles Anglès i Cortina

LA VESSANT LÚDICA DE LA NEU

LA MAINADA VA TENIR OCASIÓ DE LLUIR-SE AMB LES SEVES CONSTRUCCIONS, COM PODEM VEURE AMB AQUEST IGLÚ APTÉ PER A TRES PERSONES O AMB EL MAGNÍFIC NINOT. CERTAMENT MATÈRIA PRIMA NO ELS VA FALTAR !

SABATERIES

Plaça C. A. Torras, 5

LA POMA

C/VALENCIA,37

NIT

C/VALENCIA,36

17867 CAMPRODON (Girona)
TELF. 740445

AGÈNCIA SÁNCHEZ

- CORREDURIA D'ASSEGURANCES
- ASSESORIA FISCAL

València, 45

Tel. 74 03 43

CAMPRODON

Hostal - Restaurant

TIRANDA

17869 SETCASES (Girona) - Tel. (972) 740574

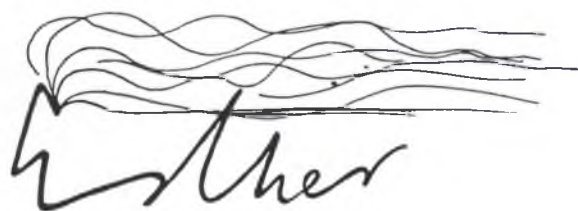
Sant Roc

BAR - RESTAURANT

HABITACIONS, CALEFACCIÓ I BANY

Plaça del Carme, 4 i 5 - Tel. (972) 74 01 19

17867 CAMPRODON (Girona)

Perruqueria DONA - HOME

Carrer del Rec, s/n

17869 SETCASES (Girona)

Forn Sala

Especialitats en BOLLERIA

Carrer J. Ferrer Bàrbara, 14 Telèfon (972) 740132

17867 CAMPRODON
(Girona)

Relotgeria - Joieria

PLANAS

OBJECTES REGAL

València, 14

CAMPRODON

Tel. 74 00 97

esports

«LA PARRA», UNA DE FREDA I UNA DE CALENTA

Els últims partits de Futbol-Sala del primer mes del 1992, el nostre representant comarcal a la 1a. Divisió B «LA PARRA CAMPRODON», han estat força irregulars:

Venç per un contundent 7 a 13 al camp de l'Escala després d'una formidable primera part que, va encarir el partit, doncs ja guanyava per 2 a 7, oferint un gran espectacle en aquest derbi gironí.

Al seu camp davant l'AJAX, va deixar escapar una victòria que materialment ja semblava impossible perdre. Els nostres jugadors van arribar a la mitja part guanyant per un còmode resultat de 4 a 1 però, a la represa l'entrenador va fer sortir quasi tots els suplents i això, resultà molt negatiu. L'AJAX aprofitant les errades locals, fins i tot es va fallar un penal, va remuntar el partit guanyant per un ajustat 5 a 6.

Al camp del Santa Coloma, el

nostre equip va fer un joc dels que apassionen però, la sort no els acompanyà.

A la primera part guanyava per 3 a 4, a la segona part el CIDON Santa Coloma va tenir molta xamba i va vèncer per 7 a 5.

Actualment LA PARRA ocupa el sisè lloc de la classificació. Esperem i els desitgem que aquestes darreres ensopegades les superin fàcilment i els veiem aviat al capdavant del seu grup. S'ho mereixen. En tots els llocs que han jugat han deixat constància del seu bon futbol i de l'esportivitat que els caracteritza.

Just abans de tancar l'edició del Pont Nou m'arriba la notícia que, el partit disputat l'última setmana del mes de gener, LA PARRA CAMPRODON va jugar al camp de La Sagrera i quan l'àrbitre de l'encontre ja havia xiulat la finalització del partit, l'equip de casa va marcar un gol, que li suposava l'empat a 6 gols i que fou reflectit en l'acta arbitral. Podem dir que, aquest gol de l'empat, fou marcat des de la caseta.

FREC

ESQUÍ

per Carlos Fernández

Setcases Esqui Club

NOTÍCIES DE VALLTER 2.000

Els passats dies 11 i 12 de gener es van iniciar a Vallter 2.000 els campionats d'esquí corresponents a la lliga catalana de 2a. categoria. La organització que en principi havia d'anar a càrrec de la representació territorial de Girona la va portar l'Esquí Club Camprodon que, malgrat el mal temps la superà amb èxit.

Durant els dies 18 i 19 de gener s'iniciaren els campionats infantils de Catalunya corresponents a la lliga catalana, a l'estació de La Molina, organitzat per l'Esquí Club d'Alp. Dels corredors de la Vall cal destacar l'actuació de la benjamina de l'Esquí Club

Camprodon Merlen García i l'aguirot de l'U.E.C. Amadeu Rosell.

NOTÍCIES DEL SETCASES ESQUÍ CLUB

El Setcases E.C. té prevista una ascensió amb helicòpter al pic de Bastiments pel mes de març quan les condicions meteorològiques siguin més favorables. El descens es farà lògicament amb esquís. Es confeccionarà un video professional de l'esdeveniment. La jornada s'acabarà amb un sopar de germanor a l'Hostal Ter i una festa al Club J.B. de Setcases. Per apuntar-s'hi cal dirigir-se a la seu del Setcases E.C. Tel. 741 11 33.

EL PONT NOU, MILLOR PUBLICACIÓ CATALANA-1991!

Amb l'edició d'aquest mes dins de les màquines de la impremta, ens assabentem que **El Pont Nou** ha merescut el premi **Tasis-Torrent** a la millor publicació catalana-1991, per a poblacions de menys de 10.000 habitants, atorgat tradicionalment per la Diputació de Barcelona.

Enhorabona a tots els que amb el seu estímulo i suport han fet possible que el nostre informatiu sigui, a més, un nou motiu de prestigi per La Vall.

LLEVANTS I NEU A DOJO !

LES NEVADES A MÉS DE LA TALLADA DE LA LLUM PER AVARIES A LES LÍNIES, A L'ALTA VALL VAN PROVOCAR COLAPSES CIRCULATORIS. SETCASES VA SER QUI MÉS VA PATIR-NE LES CONSEQÜÈNCIES TANT PER L'ACUMULACIÓ DE CURIOSOS COM PER LA SEVA DEFECTUOSA INFRAESTRUCTURA.

LA HUMITAT DE LA NEU DE LLEVANT VA TRECAR MOLTES BRANQUES. LA VIA DE CIRCULACIÓ DE LA FONT NOVA VA QUEDAR TALLADA.

FINS DIMECRES 29 NO ES VA PODER OBRIR L'ACCÉS A L'ESTACIÓ DE VALLTER. EL VENT VA FER ACUMULACIONS DE MÉS DE 4 METRES.

CRÒNICA DE TREGURÀ

per
Albert
Rigat

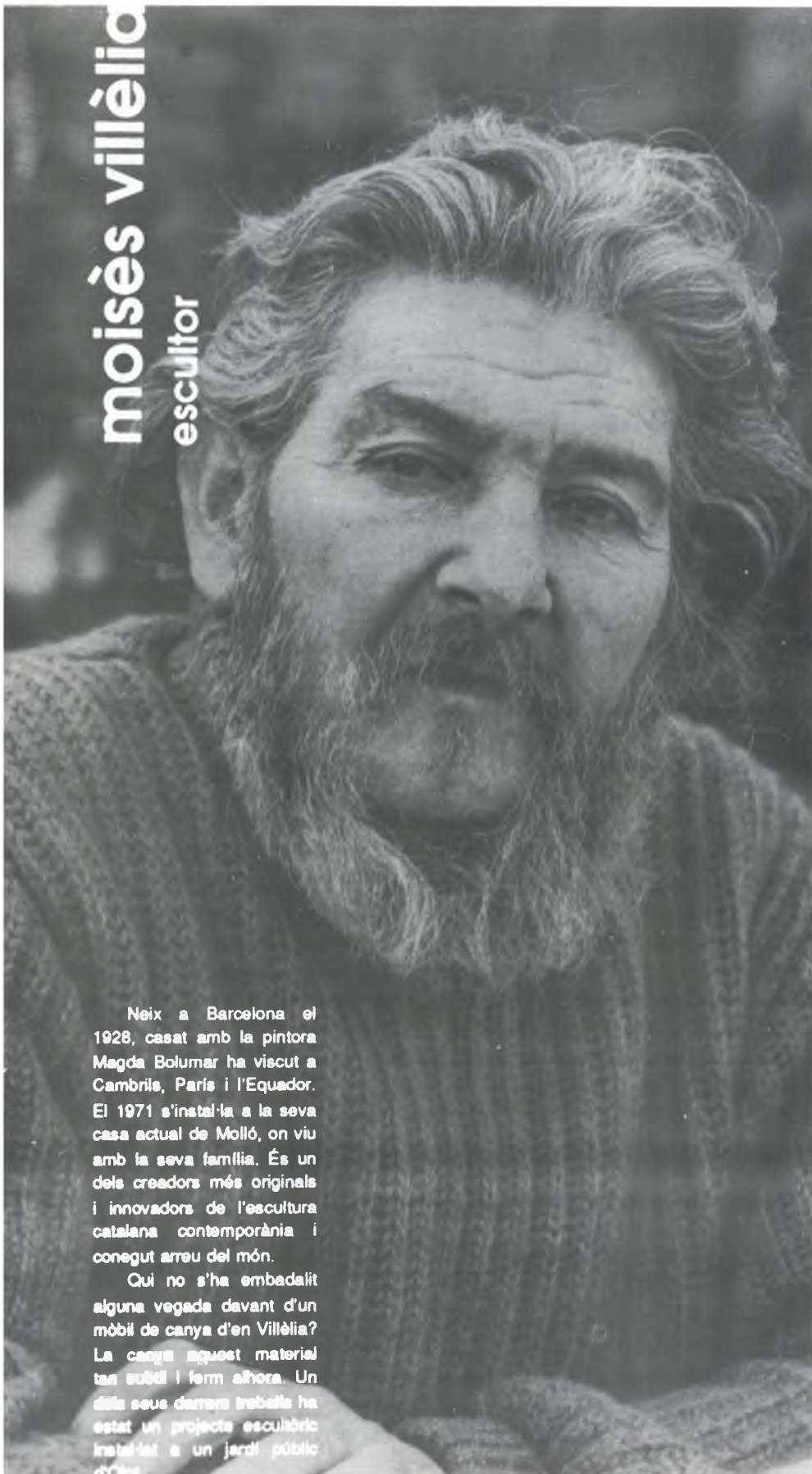
El poble de Tegurà s'ha despo-
blat de 30 anys cap aquí en unes
200 persones, això ha estat degut a
les crisis agrària i ramadera. Gràcies
a l'esforç dels dos hostals que hi ha
actualment, s'ha promocionat altra
vegada, hostals de caire familiar i
cuina tradicional catalana. Ara bé, els
problemes per els qui hi viuen conti-
nuen igual degut als serveis que hi
manquen al poble. Fa 8 anys es va
aconseguir un pressupost per posar
aigua i clavegueram al poble, en fa
quatre que es van fer els dipòsits,

però estem esperant un miracle de
Déu nostre senyor, per veure si s'om-
plen i es fan les conduccions. A lo
millor aquest miracle que esperem es
compleix, ja que en haver-hi elec-
cions, els que volen estar a la poltra-
na apareixen pel poble, perquè ens
en recordem d'ells. Ara bé, si espe-
ren quatre anys més potser s'ho po-
dran estalviar, doncs al poble ja no hi
quedarà ningú.

A.R.

xerrem amb:

moisés villèlia
escultor

Neix a Barcelona el 1928, casat amb la pintora Magda Bolumar ha viscut a Cambrils, París i l'Equador. El 1971 s'instal·la a la seva casa actual de Molló, on viu amb la seva família. És un dels creadors més originals i innovadors de l'escultura catalana contemporània i conegut arreu del món.

Qui no s'ha embadalit alguna vegada davant d'un mòbil de canya d'en Villèlia? La canya aquest material tan subtil i ferm aïhora. Un dels seus darrers treballs ha estat un projecte escultòric instal·lat a un jardí públic d'Ormaig.

— Com et vas afincar a la Vall?

— Jo sempre he procurat que la meua vida fos molt senzilla, de fet visquent a l'Equador em vaig acostumar a l'altura i quan vaig tornar a la plana no m'hi trobava bé, i per això vaig pujar a la muntanya, em van parlar d'una casa a Molló, m'hi vaig trobar bé i aquíestic, no hi ha gaire literatura en tot això. Crec que és l'home el que tria el seu paisatge.

— Però no tothom el pot triar el seu paisatge...?

— Home sí però, potser aquest és un petit orgull que tinc. Mira, l'artista que més he admirat és el Leonardo, no pel seu art sinó per la seva independència, s'ho va empescar tot per tal de ser independent. Jo mai he viscut a la ciutat, ja els hi regalo tota aquella parafernàlia, per això he procurat emancipar-me, i de fet més que triar el paisatge el que he triat és la forma de vida. Amb la gent d'aquí m'hi sento molt bé, m'hi entenc molt bé.

— Però tu de fet hi ets i no hi ets a la Vall?

— O clar, però jo la gent del país me la miro com artista, hi ha certes mesquineses de les petites poblacions rurals que jo no les vull tenir, precisament perquè sóc artista. Hi ha determinats aspectes de la Vall que a mi no m'interessen. Ara t'he de dir que la gent d'aquí és força normal els qui fan les xafarderies són els de fora, i es munta un ambient xafarder de gent forana. Clar que les converses amb la gent d'aquí per a mi sempre són funcionals.

— Però, ho dius seriosament que la gent del país no xafardeja? prova d'anar al cafè o a la perruqueria...

— Potser sí, però com que jo no hi vaig... Sóc com un minusvàlid que no pot jugar a bàsquet, no hi jugo! Que si m'aïllo? És clar

que sí, no me n'amago pas, a la ciutat la soledat que has de triar és fictícia és la soledat enmig de la gent, aquí és real. Si no vull saber el que fa el Tàpies menys m'interessa saber el que fot el pintor de la cantonada.

LES COSES RURALS FAN OLOR DE SAGRISTIA

— **L'artista necessita aquesta soledat real?**

— Jo crec que no s'ha de desafiar el destí, si ens hem de trobar ens trobarem. Em sembla que aquesta societat té un excés de literatura i una manca de racionalisme, d'evolució natural. Hi ha en tot massa literatura, reps unes pressions exteriors que no tenen res a veure amb el teu llenguatge interior. A la Vall pots triar les cartes que vols i si no ho vull amb aquesta carta no hi jugo, naturalment sense ofendre ningú.

La gent de la gran ciutat cada dia es torna més de poble quan hi vas des d'aquí te n'adones dels tics. Munten les seves «camarilles», amb aquest no ens hi fem... discuteixen sobre el del Tàpies i innocentment es pensen que això trascendeix al món... Vaja, com al cafè de qualsevol poble!

— **Tens clar que la teva obra és per a una élite i que en certa manera és inaccessible a la gent de la Vall?**

— No, m'és indiferent. No és una posició personal, a veure: no és que jo vulgui explicar lo que faig a la gent del país, però si ho haig d'explicar estic disposat a fer-ho, perquè dóna la casualitat que els elements que jo uso estan a l'abast de tothom. No hi

ha en la meva obra una component elitista per si mateixa, en tot cas l'artista és elitista perquè actua dins una norma de sensibilitat que el distancia de la de la gent de l'entorn. No oblidem que si és artista és perquè té excedents, quan té uns serveis coberts es pot permetre de tenir excedents, mentre que la majoria de la gent està pendent dels seus problemes vivencials. Per això trobo fins i tot insultant que una persona que parla d'excedents li foti el sol al cap a un veí que està immers en les seves vivències quotidianes.

— **Però, crear aquests excedents depèn d'una escala personal de valors, s'han de voler crear.**

— Cert, però si jo visc a la Vall i veig que la gent té uns determinats comportaments jo respecto la seva manera de ser i penso que no els he pas d'atabalar explicant-lis el que per a ells serien rotllos. Quan dic que el meu art és elitista, ho dic amb sentiment perquè no té cap voluntat de ser-ho.

— **Però la gent de la Vall constitueix una societat complexa a on s'hi sobreposen i conviuen diferents sensibilitats...**

— Sí, sí i és precisament aquest entramat complex que hi ha a la Vall el que fa que jo m'hi trobi bé. Per sobre de les ideologies hi ha una comprensió. No és l'anarquia, ni la república platònica, és una mena de república funcional en la que la gent es necessita. Jo m'hi integro molt bé, naturalment amb la meva sensibilitat.

A les ciutats hi ha un excés de literatura, de partidisme, aquí es crean uns mecanismes per sobre de les ideologies conseqüència de la realitat personal de cada individu, i que fa que cadas-

cú capti l'altre globalment, això només es dóna als pobles. Encara que em sembla que hi hauria d'haver-hi més alegria de viure, les coses rurals sempre fan olor de sagristia.

— **L'artista orienta la seva obra de manera que les galeries s'interessin, o treballa sense concessions i, si sona, sona?**

— La part comercial de l'art està dominada per unes màfies que són les galeries, però per mi l'artista només ha de fer un tipus de concessions: les econòmiques, pot vendre més o menys barat. No crec en altre tipus de concessions.

CREC QUE ÉS L'HOME QUE TRIA EL SEU PAISATGE, LA SEVA MANERA DE VIURE

— **I no et trobes que et diuen? Home, és que els artistes a més de fer lo que us agrada encara preteniu viure'n!**

— Sí, sí i més tenint en compte que aquesta societat no es preocupa per l'educació en art, el conjunt de la societat té molt poca sensibilitat en qualsevol manifestació artística, el mateix passa amb arquitectura... Per això la professió d'artista no s'ha dignificat gaire, s'ha quedat en un estat molt primitiu, però ja ho deia aquell director de cine polonès, l'artista ha de viure sol perquè **opina**. L'artista és l'únic que acaba i comença quan vol, només l'artista pot dir de la seva obra: **ja està!** per què? doncs **perquè ho diu l'artista!**

X.S.

HOTEL *Giuell*

HABITACIONS AMB
BANY, TELÈFON i
TELEVISIÓ (12 canals)

Plaça Espanya, 8 - Tel. (972) 740011
17867 CAMPRODON (Girona)

La Plaça *Restaurant*

CUINA CASOLANA SELECTA
TRACTE DISTINGIT I FAMILIAR

Pl. Espanya, 3
Telf. 74 07 39

17867
CAMPRODON

GALETES BIRBA

LES GALETES

esports **vivac**

C/. Sant Roc, 16 • Tel. 74 13 92

CAMPRODON

sports
RENARD

Carrer València, 50
Telèfon (972) 740313

17867 CAMPRODON (Girona)

MATERIAL TECNIC PER TOTS ELS
ESPORTS I LLEURA

ESQUIS DE PRIMERA MARCA
TECNICS EXPERTS EN FIXACIÓ D'ESQUIS

SALOMON - LOOK - TYROLIA
GEZE - MARKER

Cal Xel

ISAAC ALBENIZ, 1
TELEF. 74 00 84
CAMPRODON

EL REBOST DEL
PIRINEU CATALÀ

PASSEJANT PER LA VALL

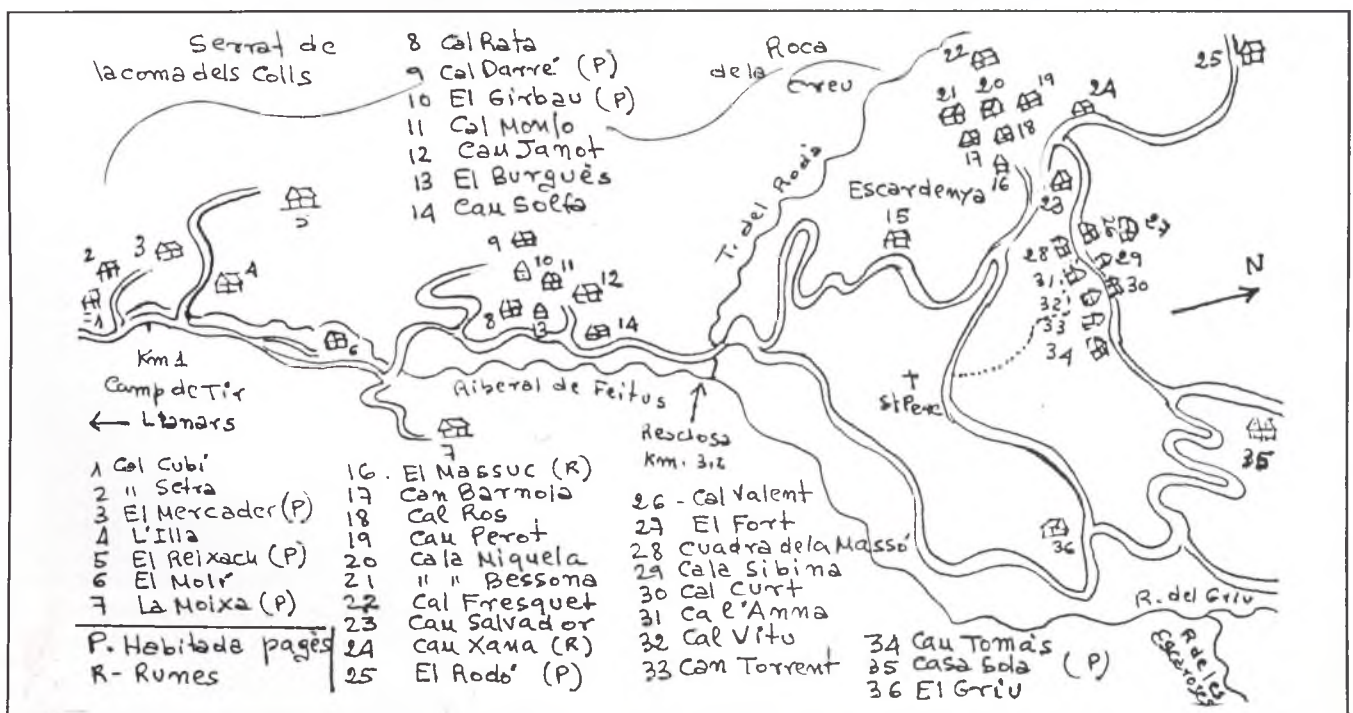
El veïnat de Feitús

Sabíeu que a la vall de Feitús hi ha més d'una trentena de cases en força bon estat de conservació? En molt poques encara però hi habita la gent del país dedicada essencialment a les tasques de la ramaderia, persones amb les qui, en el decurs de les meves passejades, he tingut l'oportunitat i el plaer de xerrar-hi i rebre'n una informació que m'ha estat molt útil per a confeccionar l'esquemàtic pla-nell que us acompanyo.

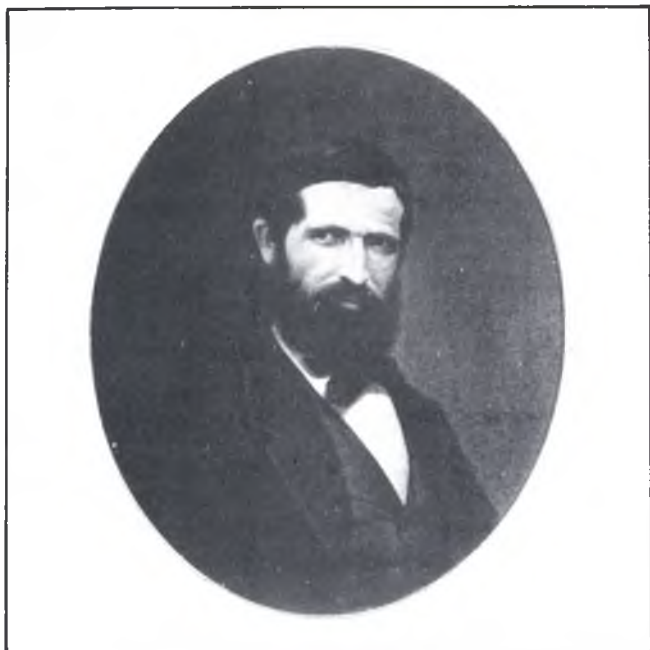
Un gran nombre de cases, abans de caure en un enrunament definitiu han estat venudes o llogades per a ser reconstruïdes o adobades per ciutadans que, a la recerca de pau i paisatges bucòlics, les habiten durant les vacances i els caps de setmana.

Només de la Vall de Feitús se'n podria publicar tot un llibre. Si us hi atauseu penetreu-hi sense presses i descobrireu un món que es mou entre la soledat i la vida dins el marc d'una naturalesa prodigiosa.

E. Amigó i Palés

SETCASES, 1821 - MADRID, 1866

El dia 23 de gener d'enguany es complia el 125è. aniversari de la mort de l'il·lustre botànic Joan ISERN i BATLLÓ i CARRERA. La llunyania en el temps i la naturalesa de la seva tasca professional i científica, només coneguda per les minories més o menys relacionades amb el món de la botànica i que fan que aquesta data passi pràcticament desapercibuda, m'han animat a recordar-la i a utilitzar-la com excusa per a divulgar, a través de les pàgines d'aquesta revista, la figura d'una de les més grans personalitats que la nostra Vall ha donat al món de la ciència.

En Joan ISERN i BATLLÓ i CARRERA va néixer a Setcases, el 25 de setembre de 1821, a la casa de Can Batllé. Fill de l'ignasi Isern i Batlló i Tubert (nat a Setcases, el 21 d'abril de 1769) i de la Maria Francesca Carrera i Vila (nada a Vilallonga, el 15 d'abril de 1779), procedia d'una família de llargues arrels setcasines. El seu avi patern, Antoni Isern i Batlló i Molas ja era de Setcases, així com també el seu besavi, Jaume Isern i Batlló. En canvi, la seva àvia paterna, Sivina Tubert i Morató era de Bolós.

Aquell matrimoni tingué 12 fills: Jaume, Maria, una altra Maria, Maria Anna, Pere, Martí, Miquel, Teresa, Ignasi, un altre Jaume, Joan i un altre Joan. El botànic era el penúltim. Cinc d'ells moriren de molt petits, i solament set superaren la barrera dels 40 anys. A més, la segona, Maria, era sordamuda.

Des de molt petit, els seus pares el portaren a Camprodon, on, sota el mestratge de Francesc Prats, aprèn llatí i gramàtica. El setembre de 1839 decideix fer-se capellà, i ingressa al Seminari de Girona, on estudia tres anys de Filosofia i dos de Teologia.

A l'estiu de 1844, després d'una profunda reflexió, decidí anar-se'n a Barcelona, on pogué alternar les classes de Seminari amb les de Ciències Naturals, a la Universitat, donada la seva afecció per les plantes. Aquesta decisió, influïda, en part, pel seu amic, mossèn Besalú, i en part, pel prestigi públic que havien adquirit les classes de Botànica del doctor Colmeiro, aleshores catedràtic de la Facultat, provocà un cert trencament amb la seva família, almenys en el terreny econòmic, la penúria de diners el porta a ins-

tal·lar-se en una pensió barata del carrer del Carme i a donar classes particulars (sabem de les que impartí als fills d'un pagès de les hortes de Sant Beltran); i fins i tot arriba a fer d'herbolari, donada la seva vinculació amb els herbolaris de Viladrau, als quals feia de guia pel Pirineu de Setcases durant les vacances d'estiu. També deixa definitivament el Seminari i, paral·lelament, comença Medicina. És durant aquest any, 1845, quan Julià González de Soto, Director de l'Institut de Girona, li encarrega completar un herbari començat per un capellà de Barbastro; i, herboritzant pels voltants de Setcases, a l'estiu d'aquest any, coneix a Pietro Bobani, botànic oriünd del Vaticà, d'on havia estat expulsat. Aquest, que estava, aleshores, herboritzant els Pirineus, el sol·licità de guia. A resultes d'això acabaren essent grans amics.

Tornat a Barcelona, herboritza la conca del Llobregat, Collcerola i Montserrat. I, l'estiu del 1846, es «trilla» Carboners, Ulldeter, Vall-llobre, el Bac i Costabona, completant col·leccions de plantes que ben aviat cridaran l'atenció de professionals, com Jaume Llansó, catedràtic d'Agricultura de l'Escola de Comerç, o de la Universitat, com Cepriano Costa, Sánchez Comendador o Ancizu. Visità la Vall d'Aràn, el Cadí, Andorra i la Maladeta.

El 1847, mentre herboritza l'altre cantó dels Pirineus, coneix el naturalista anglès Webb, autor de «Iter hispaniense». Aquest, trobant-se als banys de Bagnères de Luchon, el cridà. Des d'aleshores s'hi cartejà. I durant el mateix període, també coneix Georges Benthams, Secretari de la Societat Botànica de França, amb la qual Isern i Batlló hi col·laborarà en el futur.

El 1848 coneix el botànic alemany Maurici Wilkomm, del qual serà sempre més amic. I a finals d'aquest any se'l nomena col·lector de la Universitat de Barcelona.

El 1851, amb motiu d'ésser convocada una plaça de col·lector al Museu de Ciències Naturals de Madrid, tant la Universitat de Barcelona com la de Madrid proposen unànimement Isern i Batlló per a ocupar-la, passant a residir definitivament a Madrid. Aquí coneix l'home que més influirà en la seva vida futura, Mariano de la Paz Graells, catedràtic de la Universitat, ja per sempre, el seu gran protector i amic.

El curs 1851-1852, ja a Madrid, Isern i Batlló cursa el quart curs de Medicina, carrera que acaba el 1853. Al mateix temps, ja de col·lector al Museu de Ciències Naturals, freqüenta el Jardí Botànic, en aquell temps el segon d'Europa, solament avantatjat pel de Pisa (Itàlia). I, per les vacances d'estiu torna a Setcases, on es dedicarà de ple a herboritzar. Serà, probablement, la darrera vegada que hi estarà. Els seus pares ja no existeixen, solament els germans. El seu pare havia mort el 29 d'abril de 1841; i la seva mare, el 19 de maig de 1850.

Al tornar, per l'octubre, a Madrid, la seva labor es àmpliament lloada i comentada. Personalitats com Cutanda, Pérez Arcas, Colmeiro o Vilanova parlen d'ella; així com també Agustín Yáñez, Felix Boreil (que, un cop mort, s'afiliarà el seu fill Enric, i li cedirà la farmàcia que regirà la resta de la seva vida, i que, encara avui dia, existeix, al carrer Alcalà, 40 de Madrid) o l'enginyer de Monts, Sandalio Pereda. També és divulgada a través dels prestigiosos «El Pabellón Médico» ó «El Boletín de la Sociedad Española de Historia Natural».

(continuarà)
Miquel PERALS

coneguem millor:

LA IMPOSSIBILITAT, A DARRERA HORA DE TENIR EL QÜESTIONARI DEL PERSONATGE D'AQUEST MES ENS HA PORTAT A PETICIÓ DEL PÚBLIC, A CONÈIXER MILLOR UN PERSONATGE UN XIC INSÒLIT RECENTMENT APAREGUT PER LA VALL.

Nom i cognoms: Ós Panda.

Professió: fer l'ós.

Afeccions: ser el centre d'atenció.

Esports: pointing.

Cantant: Enrique i Ana.

Diari: només El Pont Nou.

Plat: concentrat d'aire fresc.

Beguda: Ratafia.

Personatge: Melcior i Gaspar.

Polític: Baltasar.

Programa TV: El Espinete i la Gallina Caponata.

Viatge somniat: a la Xina.

Per refrescar-se, riu o piscina: Riu, naturalment, però des de dalt del Pont Nou.

Lloc de vacances: la Vall de Camprodon.

Biquini o Top-less: en pilotes.

Què fa falta a la Vall: més «ositos» panda, és clar!

Què hi sobra a la Vall: Sentit de l'humor.

EN JOSEP I EN MARC CLARET.

LES ESPECTACULARS PAPALLONES DE LA CAVALCADA, QUE AQUEST ANY HA ESTAT TOT UN ÈXIT EN L'EXPRESSIÓ UNÀNIM DEL POBLE.

ELS GERMANS CLARET

En Josep i en Marc Claret, emprenedors industrials camprodonins han acreditat, els darrers anys, la seva capacitat per fer qualsevol muntatge o organitzar un espectacle, amb una qualitat, rapidesa i eficàcia, que sempre resulta sorprenent.

Per això no ens ha d'estranyar que degut a la degradació que havia sofert la cavalcada dels reis —fins arribar a uns límits llastimosos— s'acudís als germans Claret per a la seva recuperació. El resultat, tot un èxit en l'opinió unànim dels camprodonins.

En Josep, més extrovertit i portaveu de la inseparable parella ens aclara:

— El mèrit és d'un grup de feina que s'hi fa de valent.

— Sense el recolzament de l'Ajuntament i concretament de la Pilar no ho hauríem fet.

— Pensem que ara la qualitat de la cavalcada ja està garantida perquè hem entrat dins una roda de poblacions que van alternant les carrosses.

— Propers projectes?

Ens fa il·lusió reorganitzar la TV. Cable y muntar el canal de Camprodon, fer un «play-back» de grans...

Si s'ho proposen segur que ho veurem.

el casal

CINEMA

per
Jordi Romans

ELECCIONS

En aquests dies o nits llargues d'hivern el nostre cinema ja el mes passat va iniciar el seu segon trimestre de Cine-Club una vegada que els seus associats escolliren les pel·lícules que cadascú creia més interessants. El divendres dia 7 un film amb un títol més que suggerent que ens convidarà

l'estufa de casa: de Peter Greenway «El cocinero, el ladrón, su mujer y su amante». A l'altra quinzena, el dia 21 la guanyadora de la Palma d'Or del festival de Cannes, «Corazón Salvaje» de David Lynd. I en un altre ordre de coses però que afecta ben directament a la Societat hem d'esmentar que entre el divendres del cuiner i el del cor salvatge tindrà lloc una pacífica reunió general ordinària de l'entitat. Entre d'altres punts, caldrà renovar la meitat de la Junta Directiva tal com ho preveuen els estatuts. Tot i que estem convençuts que cap full Parroquial en parlarà i no hi haurà entre els socis ni un cop de colze per ocupar un lloc privilegiat en la llista que la mateixa Junta acostuma a proposar, s'espera que els nou elegits aportin perspectives i idees adients que sintonitzin amb els temps actuals. No hi ha dubte que cal viure al dia malgrat que més d'un soci recorda i potser enyora aquelles reunions generals extraordinàries (Ex. Pavelló) on n'hagués pogut sortir un títol de pel·lícula també ben suggerent.

opinió

CREU QUE CAMPRODON PODRIA TORNAR A SER CAP D'UNA FUTURA VEGUERIA?

Montserrat Suñé Sala: M'agradaria molt però no ho veig massa probable.

Silvestre Picola Bonamaison: És més lògic que ho fos primer Olot per més antic i més gran.

Josep Ma. Blanch Corbella: Estaria molt bé però ho crec una mica utòpic. Puigcerdà te més infraestructura administrativa i judicial.

Josep Vila Plan: Seria més normal i convenient que ho fos Ripoll, això contribuiria al seu desenvolupament.

Josep Bertran i Vila: Camprodon és massa petit per presidir una unitat supracomarcal.

Joan Rota Balda: Crec que per la situació i l'impacte turístic és un nucli prou important.

CAMPRODON, CAP DE VEGUERIA ?

LES VEGUERIES EN COMENÇAR EL SEGLE XVIII. Camprodon n'és cap d'una vegueria pirinenca.

La proposta d'ERC en el seu programa electoral de creació d'una vegueria que inclouria l'Osona, el Ripollès i la Garrotxa ens estimula unes reflexions. Certament que l'organització territorial del nostre país no es pot abordar si no es fa des del conjunt de Catalunya i a partir de les anàlisis de demografia, economia i xarxes de comunicacions i tradicions. Però també és ben cert que ara ja és urgent que pel procediment que calgui es desmunti l'actual sistema provincial, creació irracional i impresentable del centralisme castellà i que avui en dia és el principal obstacle per a la nostra definitiva vertebració com cal a una societat dinàmica i moderna.

Per geografia i comunicacions des de les nostres comarques veiem més aprop Vic que Girona, però a l'hora de fer definicions no s'ha de caure en simplismes gravitatoris. Juntament amb els d'eficàcia, haurien d'ésser prioritaris els criteris reequilibradors del territori i és per això que no veiem gens positiva la inclusió de l'Osona dins d'una vegueria que havia d'ésser més pirinenca i que tenint en compte la nova Europa s'hauria d'obrir més cap al nord.

CORREGIMENTS, SEGONS EL «DECRET DE NOVA PLANTA» DE FELIP V. Inspirador de la proposta d'Esquerra Republicana?

Vic per la seva topografia amb l'eix transversal i l'autovia a Barcelona ja té garantits els factors dinamitzadors externs, per això ens sembla ridícul el reclam precipitat de capitalitat que fan els seus edils i que reflexa la voluntat centrípeta d'esdevenir mimèticament una Barceloneta interior. Per això fins i tot amb una vegueria com la que ens proposen la capitalitat s'hauria d'ubicar a les àrees pirinenques que, més deprimides, han de menester tots els estímuls per a la seva supervivència.

Camprodon per les raons abans esmentades i per raons històriques hauria de reivindicar el cap de la nova vegueria, —que ningú no s'espanti!— no oblidem que Bonn, salvant les escales, és una petita població que ha exercit eficaçment la capitalitat de la primera potència europea.

Ara que, si finalment per qüestions polítiques i constitucionals s'adopta l'assimilació vegueria-província, ens podríem trobar com a veí un altre estranbòtic barbut exercint de governador civil, com els guardians de l'Estat que roden per les actuals capitals catalanes, i, francament no sé si s'ho valdria suportar aquest càstig.

V.S.

salut

per
**Jaume Iglésias
i
Solà**

VACUNEU-VOS

La disminució de les malalties infeccioses ha fet un dels avenços més importants en la millora de la salut del nostre país. Les vacunes, que hi han exercit un paper cabdal, han estat un dels elements determinants per a poder arribar a aquesta millora. Tot i que avui ningú no discuteix aquest paper encara trobem bosses de gent gran sense vacunar o amb calendaris vacunals incomplets. Caldria que recordéssim que moltes malalties infeccioses no disposen d'un tractament específic, però poden prevenir-se eficaçment amb una vacunació correcta; que la protecció que s'adquireix amb la major part de les vacunes habituals oscil·la entre el 95 i el 100%; que els efectes secundaris són lleus i transitoris; i que el cost de vacunar-se és nul.

En gairebé tota la nostra població menor de 25 anys els calendaris vacunals són correctes o haurien de ser-ho ja que han disposat dels mitjans, però els que teniu més de 25 anys caldria que us preguntéssiu com teniu el vostre calendari vacunal. Esteu vacunats del Tètanus? Dones en edat fèrtil, esteu vacunades de la Rubeola? Una sola dosi de vacuna antirrubèlica és suficient per a prevenir les possibles malformacions del vostre fill. Una dosi de vacuna antitetànica cada 10 anys, després d'haver-se vacunat correctament, és suficient per a no tenir por per cap tipus de ferida. Regireu els vostres papers i si no hi trobeu un calendari vacunal correcte consulteu abans al vostre metge i VACUNEU-VOS.

Jaume Iglésias i Solà

cuina

Les receptes
de
Carme Álvarez

FILET DE PORC

S'agafen els filets, salats i empebrats i es posen al forn a rostir amb força oli. Quan està rostit es treu i s'hi posa una capa de mel per una banda i mostassa per l'altra. Es posa 6 ó 7 minuts al forn i ja es pot servir.

LLOM AMB LLET

S'agafa el llom tot un tros. Es fa tallar com a llibres sense acabar de tallar. S'agafen ametlles ben picades i es posen a dintre dels llibres. Es lliga, es posa sal i pebre i es fa rostir ben poc a poc per que quedi cuit. Es talla a llibres i es posa a la cassola. S'hi posa la llet de vaca i que quedi reduïda. Es serveixen els llibres amb compte que les ametlles no caiguin.

PUNTS DE VENDA DEL PONT NOU

CAMPRODON

Vila de dalt

Anglada Telf. 740 279

Luengo Telf. 740 498

Vila de Baix

Moré Telf. 740 708

LLANARS

Ca l'Angelina Telf. 740 365

MOLLÓ

Can Bruel Telf. 740 383

SAN PAU DE SEGURIES

Can Roure Telf. 747 035

VILALLONGA DE TER

Estanc Cal Rigat Telf. 740 409

SETCASES

Ca la Núria Telf. 740 595

BARCELONA

Llibreria Ona Gran Via, 654
Telf. 318 19 79

PRATS DE MOLLÓ (Vallespir)

Maison de la Presse GUISSET
Telf. 68 89 70 40

les festes

FEBRER 1992

Sia llum per als fills que en la tenebra han perdut el camí en la vall del món i els serà nova estrella del Pesebre la Candela fulgent del vostre Nom.

La CANDALERA, clou la temporada de les festes hivernals, que obra la de la Puríssima, al mes de desembre, i és aquesta festa la que tanca el període d'exhibició de Pessebres.

Entre els costums establerts al nostre poble, es reparteixen candeles fetes amb cera verge, per tal de simbolitzar la pureza de Maria. El ciri ens recorda la catequesi i la preparació per la Confirmació.

En el creixement de la vida de la fe, com en el desplegament de tota forma de vida, hi ha un procés:

Primer un és cristià pel Baptisme, després ve la Professió de Fe, que fan els infants, mitjançant la renovació de les promeses del Baptisme, després ve el compromís de l'opció personal de la fe, present-ne consciència, que vol dir responsabilitzar-se'n com a cristià. És la Confirmació que sol coincidir amb els 15 ó 16 anys. És l'inici d'un llarg camí d'opcions que ha d'anar fent el cristià tota la vida. Només el qui arriba a ser home pot ser cristià. La maduresa humana coincideix amb la maduresa cristiana. L'Evangeli els posarà en contradicció davant la societat i perquè els correspon la missió d'actualitzar-ne el contingut en una societat laica preparam els adolescents a la catequesi de la Confirmació.

Antigament havia estat costum que el dia de SANT BLAI la gent portés a beneir unes cistelletes de fruita, que eren guardades per a donar-les als cantaires quan sentien alguna molèstia al coll. Sant Blai és advocat contra el mal de coll i de la gola. Per això la nostra coral de Camprodon, va tenir el bon gest i la imaginació de presentar un agradable repertori en els concerts de Nadal a Camprodon, Llanars, Sant Pau de Segúries i al Palau Sant Jordi de Barcelona. Indiscutiblement el conjunt disciplinat, no exempt de tècnica i de seguretat, gràcies a l'esforç i constància de tots i a unes veus ciudades i netes potser gràcies a les cistelles de fruita i no al vi dolç del mal entès, assoleixen un alt nivell d'interpretació.

Els terratrèmols del segle XV i següents van originar a la comarca la devoció a Santa Àgata. A la muntanya invoquen Santa Àgata contra els incendis i els perills del foc i havia estat la patrona de les campanes i els campaners, i de les bugaderes. Era la festa de les dones i els marits havien de posar-se a la cuina i escombrar el portal a l'hora més compromesa...

El febrer... té bon alè.

Mn. J. Soler Martí

Supermercat

ROTA

València, 12

CAMPRODON

Tel. 74 00 43

BERINO

Servei de Taxi
i excursions de muntanya

Tels. (972) 740867 - 741057

Especialitats
en peix

Restaurant LA MURALLA

Catalunya, 13 - Telf. 74 09 00
17867 CAMPRODON

GALERIA D'ART

Segle
XXI

L'art més prestigiós

c/ Ferrer Barbàra, 26
17867 Camprodon
Telf. 74 11 95 / 43

Bac de Sant Pere

BAR - GRILL - RESTAURANT
TELEFON (972) 740701

CLUB DE TENNIS
Camprodon

*Sala per a
convencions i
reunions privades!*

*Amb nou accés i obert cada dia.
(Tancat els dilluns excepte festius)*

Restaurant El Celler

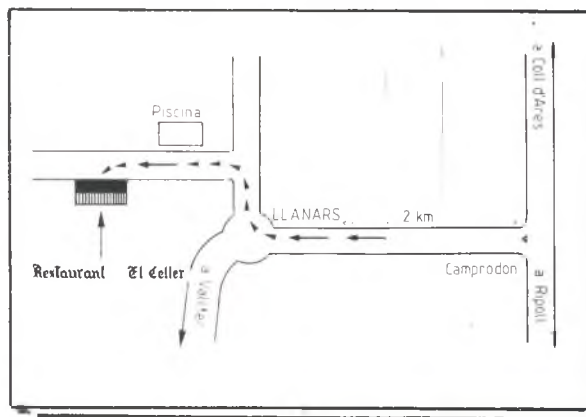

**Setcases
Esqui Club**

Si tens un fill entre 4-6 anys i vols ensenyar-li a esquiar NOSALTRES T' AJUDAREM. Participació a la Lliga catalana, Llicències de corredor, Tarjes de federat, avantatges en material.

«HELIO ESQUÍ
BASTIMENTS '92»

Trucan' s 74 11 13

Tel. 972/741149

els ajuntaments informen

CAMPRODON

L'AJUNTAMENT INFORMA

Seguint amb la política de millora de la qualitat de vida, l'eix principal de la política municipal, l'Ajuntament de Camprodon informa als seus ciutadans del servei de recollida gratuïta de trastos vells, així com també de la recollida de vidre.

Tothom que tingui necessitat d'aquests serveis, se li informa:

La recollida de trastos es fa de la següent manera.

L'usuari ha de trucar o passar per l'Ajuntament i informar dels trastos que se li hauren de recollir, deixar el seu núm. de telèfon i quan a l'Ajuntament hi ha diferents sol·licituds es decideix el dia i l'hora de la recollida, i seguidament s'informa a l'usuari que haurà de deixar-los on li sigui indicat.

Els contenidors de vidre estan situats al carrer de la Trigona al costat de l'Església del Carme, a la plaça del Dr. Robert al carreró de Can Roda i a la plaça de Santa Maria.

També es comunica a tothom que les persones que tirin escombraries al riu

seran greument sancionats.

Recordem que per un Camprodon més net tots hem de col·laborar en aquesta tasca.

recordem que:

MANTENIR ELS RIUS NETS...

ES COSA DE TOTS

L'AJUNTAMENT DE VILALLONGA RESPON ALS

«AMICS DE LA ROCA»

En primer lloc voldríem deixar clar que el nostre propòsit no és entrar en cap polèmica, però sí aclarir uns punts sobre l'escrit «ATEMPTAT PAISATGÍSTIC A LA ROCA DE PALANÇA», firmat aquest per uns senyors que s'autonomenen amics de la Roca, que n'hi són amics, n'hi molt menys són de La Roca.

Aquestes persones no saben que val més estar callat i que sospitin de la teva ignorància, perquè quan parlen ja treuen de tot dubte.

Saben quines normes urbanístiques estan regint a La Roca?

Aquestes normes, no els hi discutirem que siguin les millors per a una contrada que hauria d'esser quelcom especial a la Vall, però d'això no tenim la culpa l'actual consistori, sinó tot el contrari, que estem lluitant perquè aquestes normes canviïn i puguem tenir un lloc privilegiat al nostre municipi.

Sàpiguen també que en el cas esmentat, l'Ajuntament va parar l'obra per falta de llicència, i no perquè no complís la normativa vigent en aquells moments (acompanyem normativa).

Si hi ha algú interessat en defensar el paisatge, som el propi Ajuntament, sense cap més interès que donar al visitant i als que vivim aquí, un lloc comfortable i de grat record. Cosa que amb tot el perdó, dubtem molt que sigui el seu objectiu.

Zona 9 Casco antiguo ámbito

**La Roca
CAPITULO XII**

Art. 41) d) Altura máxima.

1) La altura máxima reguladora se fija en ochocientos metros (8,50 m.) correspondiente a planta baja y dos plantas piso.

Todo semisótano tendrá consideración de planta baja.

2) La altura reguladora máxima se medirá verticalmente desde la cota natural del terreno hasta la arista superior del alero.

En los casos en que por razón de la pendiente del terreno la edificación se desarrolla escalonadamente las cotas de referencia de las plantas bajas podrán establecerse con una variación absoluta de más o menos un metro en relación con la cota natural de terreno.

Por encima de la altura reguladora sólo se permitirá:

— la cubierta definitiva del edificio con una pendiente máxima del cuarenta por ciento (40%).

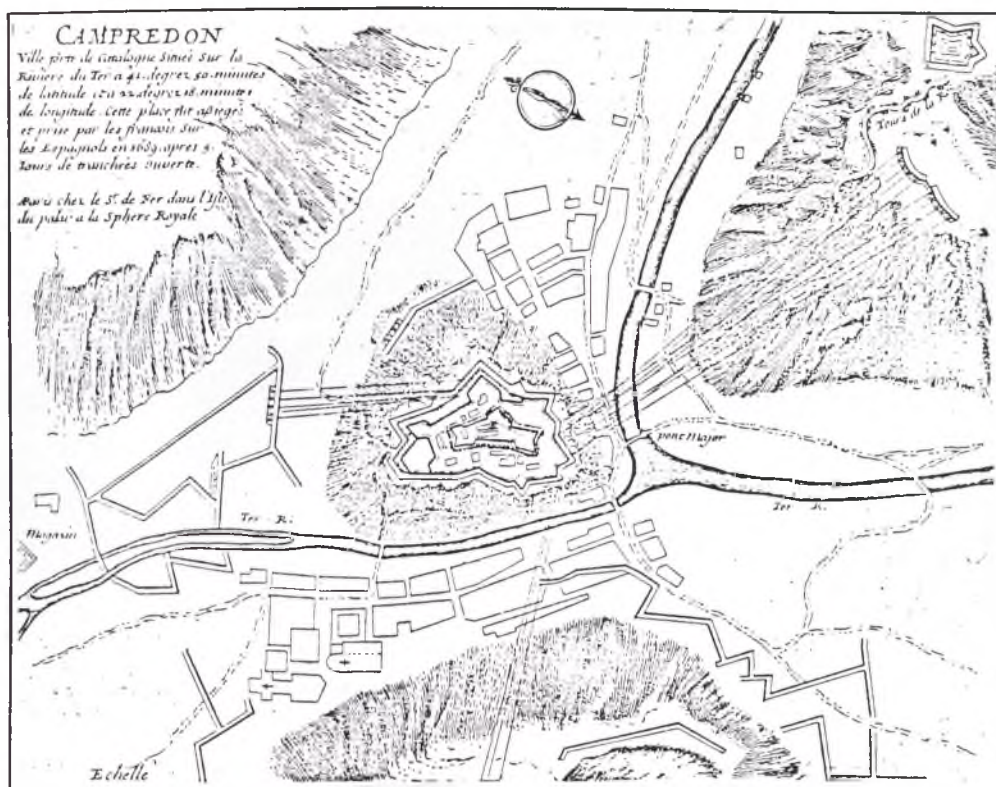
— elementos técnicos de instalación al servicio de la construcción.

— los remates de la edificación de carácter decorativo y propios del entorno.

— el espacio comprendido entre la cubierta y el último forjado podrá ser utilizado como espacio habitable de la vivienda inferior iluminado y ventilado por «badalots».

ELS PAPERS I LA HISTÒRIA

per
Sílvia Planas

La vila de Camprodon va néixer el segle X, al voltant d'un monestir de benedictins, fundat pel comte de Besalú i la Cerdanya, Wifré, nét del Pilós. Ens ho recorda l'Esriptura de la consagració del monestir, datada el 948.

El 1118, segons consta en els documents, el comte de Barcelona, Ramon Berenguer III va signar un privilegi pel qual a Camprodon podria celebrar-s'hi, en endavant, un mercat cada dilluns, que seria l'Únic de les rodalies.

Un pergami conservat a l'Arxiu de la Corona d'Aragó refereix els tractes que tingueren lloc entre el rei Jaume I i l'Abat de Camprodon, i, com, des del 22 de setembre de 1243, el poble esdevenia **vila reial**.

Les dates històriques, els fets i els protagonistes anaren creant l'escenari sobre el qual ha desfilat la vida de Camprodon al llarg dels segles.

La història del poble ens ensen-

ya el seu creixement paulatí: ens acosta al seu paper en la política reial; ens mostra la vila sota el domini dels espanyols i dels francesos, i ens recorda la bellesa dels estius de començaments de segle.

Els conflictes socials i polítics i els grans canvis econòmics del segle XIX; el creixement demogràfic i les innovacions tecnològiques; els canvis en les mentalitats, l'esplendor, i poc després, l'empremta terrible d'una guerra; el patiment i les dificultats; el redreçament i el progrés; els problemes, la democràcia, la vida de cada dia i l'exuberant ambient de cada nit: tot això és la nostra història. I la història, és en els papers.

En aquella paperassa bruta, amb fortor d'humitat, amb forats de cucs i rossecs de rates, en els fulls amagats, condemnats tant de temps a l'oblit, s'hi troba la història de Camprodon.

Un vell i honorable llibre, manuscrit per un també vell i honorable notari del s. XVII, recull tots els privilegis concedits a la vila pels comtes i els reis de Catalunya.

Els processos enregistrats pels notaris de la Cúria reial fan visible la importància de Camprodon en el terreny jurídic i polític, al llarg dels segles XVII i XVIII.

La Història no ho és sense els

documents, sense aquests papers que la constaten, que la fan real i comprovable.

Això ens hauria de fer veure la urgència, la imperiosa necessitat de que cada poble preservi els seus papers, justament per preservar la pròpia realitat i fer-la certa, indiscutible, inqüestionable.

Els papers de Camprodon són a l'Arxiu Municipal. Els hem donat un ordre i els hem classificat. Cal que la tasca continuï. L'Arxiu és, o al menys hauria de ser, un organisme viu. Un Arxiu no es crea per voluntat nostra, es crea per si mateix. Com a Història que és, és el fruit de la Història de tot i de tots. Els papers són patrimoni de tothom, perquè són la Història de tothom.

Tots hauríem de ser conscients del que els papers representen, i sentir un respecte profund per la nostra Història. I aquesta ha de ser accessible, palpable, a fi de que puguem conèixer-la, estudiar-la i estimar-la.

Cal que ens adonem que aquells papers oblidats a l'Arxiu Municipal són nostres. Només així serà nostra la Història de Camprodon.

Sílvia Planas i Marcé

Llicenciada en Geografia i Història

medi ambient

LES DEIXALLES, UN CAS DE CONSCIÈNCIA COL·LECTIU

Aquests darrers dies, els diferents medis de comunicació no paren de difondre la gravetat de la contaminació del riu Besòs, incrementada per les vessadures d'uns detergents per part d'unes indústries de Montmeló, amb la detenció, segons sembla, dels responsables. Ahir, 9 d'octubre, al diari «La Vanguardia» hi havia un article intítulat «Degradació del Montseny», de n'Antoni Tàpies, que constituïa un vertader S.O.S. enfront l'agressió que està sofrint la muntanya per part d'institucions i particulars, que juguen a veure qui la farà més grossa, en un dels pocs espais naturals que encara queden prop de Barcelona. I diàriament hi ha parts informatius dels índexs de contaminació dels diferents punts de Barcelona i els seus contorns. És com si, d'un temps cap aquí, una ona de destrucció ens amenacés, amb el propòsit de «carregar-se» tot el que faci flaire de natura.

Però, tot i això, sense justificar-ho el més mínim (i si criticar durament els poders públics per la seva ineficàcia i negligència a posar-hi remei) pot ésser explicat des del punt de vista d'un progrés industrial molt gran, que moltes vegades, com ja deia temps enrere en aquesta mateixa revista, el pot enfrontar amb el medi natural, si no hi ha lleis i disposicions prou fortes que ho evitin, generant un evident deteriorament de la qualitat de vida que fa que la gent que hi viu, tots els caps de setmana i dies festius, s'escapin cap a indrets que els permet gaudir de paisatges i d'espais naturals gairebé verges, i a on encara s'hi troba la tranquil·litat i la pau, vedats als llocs d'origen.

Un d'aquests llocs intensament visitats per aquestes masses de població, tots els caps de setmana, és el nostre Pirineu. És fàcil veure els prats d'ambdós costats dels rius plens de cotxes, amb la gent fent acampada lliure; o simplement passejant, menjant o gaudint d'un espectacle que en res s'assembla al de la ciutat. Així mateix, la facilitat creada per la xarxa de camins i pistes forestals construïts en els darrers anys ha fet que gairebé tots els replans, jaces i voreres d'arreu, que es troben prop d'aquells estiguin farcits de persones: unes, amb la taula parada i llesta per a menjar; altres, fent foc per a coure les costelles, o preparar la darrera bullida de l'arrossada; altres, estirades a la gespa, fruïnt de la flaire dels pins i de les piulades dels ocells, elements, per a tota aquesta gent, quasibé celestials i prohibitius.

Ara bé; tot aquest espectacle, mirat des del punt de vista de que ningú es pot atribuir exclusivismes de res, fonamentalment de bens tan col·lectius com són els espais naturals, és veritablement entranyable. La facilitat de poder arribar als cotxes a llocs d'aquests ha fet que tingui accés a la muntanya gent que segurament mai l'hauria tastat. Però aquest fet, a la vegada, ha generat un problema que cada dia esdevé més greu: la gran quantitat de deixalles que tot-hom escampa arreu, i que provoquen una degradació progressiva de tots els espais verds de la contrada. Aquest problema, anys a venir, si ningú hi posa remei de forma contundent, pot representar la destrucció de la tasca que els segles i els mil·lenis han anat fent amb paciència, i amb lluita constant contra els elements naturals i les escasses possibilitats de vida d'aquestes altures.

— Què costaria, un cop acabats de menjar, posar el sobrer en una bossa i emportar-s'ho, o llançar-ho al primer contenidor? — O, simplement, cremar-ho en el mateix foc que ha servit per a coure les costelles? Escampar les deixalles constitueix, no solament una manca de sensibilitat, sinó també una greu manca de civisme. És signe d'incultura; i una prova palpable de la manca de respecte envers els demés. Caldria pensar que aquell lloc que hom deixa brut, més tard serà utilitzat per altres.

La neteja de tots aquests llocs és costosa. Jo, moltes vegades, he plantejat a l'Ajuntament de Setcases el posar més contenidors, escampats per una sèrie de punts més o menys estratègics de la muntanya. I sempre se m'ha al·ludit a l'escàs pressupost de que disposa el Consell Comarcal (encarregat de la recollida de les escombreries, segons sembla). També seria una solució mobilitzar els aturats a tasques de neteja. Però això, de moment, és absolutament utòpic, mentre la Generalitat de Catalunya no pugui administrar els fons de l'INEM.

Total; que de moment solament ens toca apel·lar al grau de civisme dels qui utilitzen la muntanya per llur esbarjo. I, lògicament, de moment la cosa és negra. Sens dubte, jo, amb aquest escrit, voldria contribuir-hi. I si aquesta petita influència fructifiqués en la consciència d'algú, em donaria per molt satisfet.

Miquel PERALS i DESCAMPS

GENERALITAT DE CATALUNYA

LA GENERALITAT DE CATALUNYA INFORMA

La Generalitat de Catalunya considera una obligació bàsica l'atenció informativa al ciutadà. Amb aquesta finalitat, s'han creat una sèrie d'oficines i de telèfons d'informació, la relació dels quals és la que figura a continuació.

INFORMACIÓ GENERAL

TELEFON OBERT (93) 315 13 13
Informació general sobre l'organigrama de la Generalitat, adreces i telèfons, normativa subvencions, publicacions, etc.
VIDEOTEX
Diverses bases de dades (organigrama de la Generalitat, informació administrativa, disposicions del Diari Oficial, dades turístiques, d'esport, de joventut, etc.)
S'hi accedeix mitjançant qualsevol aparell connectat a la xarxa Internet a través del codi + 232021640 # Per a més informació (93) 315 13 13

DEPARTAMENT DE LA PRESIDENCIA

INFORMACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT (93) 315 13 13
SERVEI D'ATENCIÓ A L'ADMINISTRAT
Plaça de Sant Jaume, 4
(Palau de la Generalitat) (93) 402 46 00
Atenció a les persones que tenen pendents de resolució expedients amb l'Administració de la Generalitat que desitgin adreçar-se a la Presidència informant-la del seu cas.
DOCUMENTACIÓ JUVENIL (93) 412 50 64
Recull de documentació referent a la temàtica juvenil per a consulta i realització d'estudis i investigacions.

TURISME JUVENIL
BARCELONA Gràvia, 1 (93) 302 05 23
Informació als joves sobre qualsevol tema relacionat amb la joventut o els serveis de turisme juvenil de la Generalitat.

ESPORTS (93) 371 90 11
Informació sobre clubs esportius, instal·lacions esportives, esdeveniments, etc., així com sobre ajuts, beques, subvencions i registre de clubs.

OFICINES DE L'INSTITUT CATALÀ DE LA DONA
BARCELONA Portaferrissa, 1-3 (93) 317 92 91
GIRONA Sol, 15 (972) 20 00 54
LLEIDA Pg. Lluís Companys, 1 (973) 27 19 99
MATARÓ Pça. Miquel Bada, s/n (93) 757 30 03
TARRAGONA Rbla. Nova, 58-60 (977) 23 65 59
Informació i documentació sobre prestació de serveis a la dona i sobre la seva situació.

DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ

INFORMACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT (93) 318 72 50
INFORMACIÓ ESPECÍFICA DE CONVOCATÒRIES (93) 302 61 43
Informació de totes les proves selectives vigents dels cossos de funcionaris de la Generalitat.
BOMBERS 085
Telèfon d'avis d'incendis i sinistres, com a totes les demarcacions.

DEPARTAMENT D'ECONOMIA I FINANCES

INFORMACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT
BARCELONA (93) 301 90 32
GIRONA (972) 20 21 50
LLEIDA (973) 28 17 00
TARRAGONA (977) 23 64 14

DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT

INFORMACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT (93) 280 30 97
INFORMACIÓ D'ORIENTACIÓ ALS ESTUDIANTS (93) 280 53 77
Informació i orientació necessària als estudiants perquè puguin escollir amb encert els seus estudis i professions.

DEPARTAMENT DE CULTURA

INFORMACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT
BARCELONA (93) 201 20 55
GIRONA (972) 20 16 49
LLEIDA (973) 27 09 99
TARRAGONA (977) 22 74 12
TORTOSA (977) 44 14 94
SERVEI D'INFORMACIÓ CULTURAL (93) 318 44 11
Consultes sobre serveis del Departament i informació cultural en general.
CURSOS DE CATALÀ PER A ADULTS (93) 487 11 99
Relació dels llocs i dates en que s'imparteixen aquests cursos i requisits per apuntar-s'hi.

DEPARTAMENT DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL

INFORMACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT (93) 339 11 11
SERVEI D'URGÈNCIES SANITÀRIES 061
Primers auxilis i, si cal, assistència sanitària a domicili o trasllat en ambulància a la ciutat de Barcelona.
TELEFON DE LA SIDA (93) 339 87 56
Atenció a qualsevol consulta sobre el tema i sensibilització pública sobre les necessitats dels malalts.
PREVENCIÓ I CONTROL DE LES MALALTIES DE TRANSMISSIÓ SEXUAL (93) 330 80 11
Informació anònima sobre les malalties de transmissió sexual.
INFORMACIÓ SOBRE DROGODEPENDÈNCIES (93) 339 11 11
Informació sobre mesures de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència.
INFORMACIÓ SOBRE DONACIÓ D'ÒRGANS (93) 339 83 03
Informació sobre els centres on cal adreçar-se i gestions a fer per donar òrgans.

DEPARTAMENT DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES

INFORMACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT (93) 205 13 13
INFORMACIÓ SOBRE ELS FERROCARRILS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA (93) 205 15 15
Informació sobre horaris de ferrocarrils de la Generalitat (Barcelona-Sabadell, Barcelona-Terrassa, Barcelona-Igualada, Barcelona-Manresa, Funicular de Gelida i Cremallera de Nuria).
INFORMACIÓ SOBRE LES CARRETERES DE CATALUNYA (93) 204 22 47
Informació al públic sobre l'estat de les carreteres catalanes.
XARXA SISMICA (93) 442 95 19
RISC D'ALLAUS (93) 442 98 04
Informació mitjançant contestador automàtic sobre dades sísmiques i riscos d'allaus (durant la temporada).

DEPARTAMENT D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA

INFORMACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT (93) 237 24 42
ESTACIONS D'AVISOS DEL CENTRE DE PROTECCIÓ DELS VEGETALS (contestadors automàtics)

BARCELONA (93) 330 95 61
VILAFRANCA DEL PENEDÈS (93) 890 06 59
FIGUERES (972) 50 27 07
LA TALLADA D'EMPORDA (972) 78 03 38
LLEIDA (973) 24 81 82
TARRAGONA (977) 21 93 12
AMPOSTA (977) 70 17 41
MORA LA NOVA (977) 40 14 66
Informació sobre els productes fitosanitaris i la seva utilització.
SERVEI AGROTEX
Base de dades de videotex específica d'avisos de plagues. S'hi accedeix mitjançant el número + 233080108 #

DEPARTAMENT DE TREBALL

INFORMACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT
BARCELONA (93) 301 41 04
GIRONA (972) 21 04 16
LLEIDA (973) 23 00 80
TARRAGONA (977) 23 36 14

INFORMACIÓ PROFESSIONAL
BARCELONA (93) 317 61 63
LLEIDA (973) 23 00 80
MANRESA (93) 875 17 77
TARRAGONA (977) 23 64 09
Informació sobre les possibilitats de formació i sobre les perspectives d'ocupació dels joves.

DEPARTAMENT DE JUSTÍCIA

INFORMACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT (93) 301 50 37
(93) 302 42 95
SERVEI D'ORIENTACIÓ JURÍDICA
Pg. de Lluís Companys, 3
Assessorament al públic sobre assumptes que requereixin orientació jurídica.

DEPARTAMENT D'INDÚSTRIA I ENERGIA

INFORMACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT
BARCELONA (93) 484 93 00
GIRONA (972) 20 33 50
LLEIDA (973) 23 08 23
TARRAGONA (977) 22 86 11

INFORMACIÓ EMPRESARIAL (CIDEM) (93) 415 11 14
Informació sobre els tràmits per a implantació de noves empreses i desenvolupament i millora de les existents.

EUROFINESTRETA (CENTRE EUROPEU D'INFORMACIÓ EMPRESARIAL) (93) 416 08 30
Informació i assessorament a les petites i mitjanes empreses sobre qualsevol tema relacionat amb la Comunitat Econòmica Europea.

OFICINA DE GESTIÓ UNIFICADA PER A ESTABLIMENTS INDUSTRIALS (OGU) (900) 30 33 03
Pg. de Gràcia, 105 (Barcelona)

Informació i gestions per a instal·lar, ampliar i traslladar establiments industrials quan hi ha diversos Departaments implicats.

INSPECCIÓ TÈCNICA DE VEHICLES (93) 315 13 13
Informació sobre les revisions obligatòries que afecten a la seguretat del vehicle.

DEPARTAMENT DE COMERÇ, CONSUM I TURISME

INFORMACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT

BARCELONA (93) 209 51 00
GIRONA (972) 20 13 43
LLEIDA (973) 24 38 50
TARRAGONA (977) 24 03 48

TELEFON DE CONSULTA DEL CONSUMIDOR (900) 30 03 03
Assessorament i orientació sobre la defensa i interessos dels consumidors i usuaris.

OFICINES DE TURISME
BARCELONA Gran Via de Catalunya, 658 (93) 301 74 43
EL PRAT DE LLOB Aeroport de Barcelona (93) 478 47 04
GIRONA Rambla de la Llibertat, 1 (972) 20 26 79
LA JONQUERA Autopista A-7, Zona 14 (972) 55 43 54
LLEIDA Av. de Blondel, 3 (973) 24 81 20
TARRAGONA Fortuny, 4 (977) 23 34 15
Informació al públic sobre recursos hotelers i llocs d'interès turístic.

DEPARTAMENT DE BENESTAR SOCIAL

INFORMACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT (93) 425 49 44
TELÈFON DE LA INFANCIA (900) 30 01 00
Consultes sobre temes relatius a la infància i l'adolescència.

TELEFON DE LA DISMINUCIÓ (900) 33 32 00
Informació, orientació i promoció d'iniciatives adreçades a persones amb minusvalies.

OFICINA DE LA GENT GRAN (900) 33 33 00
Atenció específica relativa a la tercera edat.

TELÈFON DEL CURS «GRADUÏS ARA POT» (900) 33 31 00
Informació per poder obtenir el graduat escolar, adreçada especialment als adults.

INFORMACIÓ SOBRE LA «LOTO CATALUNYA» (93) 200 27 70
Informació sobre les loteries existents que depenen de la Generalitat.

OFICINA DEL CIUTADÀ (93) 484 13 00
Calabria, 129-131
Informació sobre serveis socials, pensions, activitats i cursos per a la millora del benestar social.

OFICINES D'ORIENTACIÓ DE BENESTAR SOCIAL (93) 484 13 00
Hi ha un total de 50 oficines arreu de Catalunya. Informació anàloga a la de l'Oficina del Ciutadà.

DEPARTAMENT DE MEDI AMBIENT

INFORMACIÓ GENERAL DEL DEPARTAMENT
BARCELONA (93) 487 22 34
GIRONA (972) 22 30 35
LLEIDA (973) 26 66 22
TARRAGONA (977) 21 65 62

CORPORACIÓ CATALANA DE RÀDIO I TELEVISIÓ

TELETEXT
El teletext és un servei de TV3 que conté informació sobre programació de les emissores de la Corporació, Notícies, Passatemps i dades diverses. Per fer-ne ús cal disposar d'un aparell de televisió adaptat.

INFORMACIÓ CULTURAL DE RÀDIO ASSOCIACIÓ DE CATALUNYA (93) 414 01 05
Informació cultural per contestador automàtic.

INFORMACIÓ MARÍTIMA DE CATALUNYA RÀDIO (93) 201 71 71
Informació per contestador automàtic.

LA GENT **ÉS LA FORÇA**
DE CATALUNYA

CONSTRUCCIONS DESMO S.A.

C/. Ferrer Bàrbara, 19 - Tel. (972) 74 09 09
17867 **CAMPRODON** (Girona)

CONSTRUCCIÓ D'OBRES

MOVIMENT DE TERRES

PROMOCIÓ I VENDA
D'HABITATGES

ESTUDIS I PRESSUPOSTOS

C. Josep Morer, 3
Telf. (972) 74 08 52
17867 **CAMPRODON**

C. Barcelona, 33
Telf. (972) 70 15 23
17500 **RIPOLL**

FÀBRICA DE MOBLES

MARTÍ MAGRET

CAMPRODON

Mancomunitat Intermunicipal de la

VALL DE CAMPRODON